

ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Στὸ ἐννενηντα τέσσερα καὶ χίλια ὀκτακόσα
νῦναι καλὰ ὁ Λόρδος μας νὰ φᾶμε κι' ἄλλα τόσα.

Δέκατος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή. — ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Ο ΡΟΜΗΟΣ τὴν ἐβδομάδα — μόνον μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει,
ἐπὶ ἂν ἔχω ἐτυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς θὰ δέχωμαι — γιὰτὶ λεπτὰ δὲν ἔχομε.
καὶ ἐστὼν Ἀθηνῶν τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἁλλοδαπήν,
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλην — διχῶς νᾶξια κι' ἐντροπήν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — **ὀκτὼ φράγκα εἶναι μόνο.**

γὰ τὰ ξένα ὅμως μερὴ — **δέκα φράγκα καὶ ἐστὶ χίρι.**
Κι' ἓνα φύλλο ἂν κρατῇ — εἴνεκεν συνδρομητῆς,
κι' ὅποιος τὸν παρὰ δὲν δίδει — γὰ τὴν σαγ μαῦρο φίδι.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — καὶ εὐθείας πρὸς ἐμὶ.
Γιὰ τὴ σάρα καὶ τὴ μάρα — κάθε φύλλο μιὰ δεκάρα

Πρῶτ' Ἰανουαρίου,
περιτομὴ Κυρίου.

Πενήντα πέντε καὶ τετρακόσα,
Ἄν Βασίλης κι' ἄμάν γιὰ γρόσα.

**Μποναιμόδες μας κι' εὐχαῖς,
ὅπου πέφτουν σὰν βροχαῖς.**

Πλουτὴ ἐστὼν Βασιλεῖα μας καὶ νέας δόξης χρίσμα
καὶ νὰ μᾶς κἀνὴ καὶ χορὸ ἐστὼν δανειστῶν τὸ πείσμα.

Κυβερὰ ἐστὼν Διαδόχο τὸν μουσικὸ μεγάλην
τὴ δόξα μας καὶ δόξα του ἐστῆς κόρδαις τῆς νὰ ψάλλῃ.

Στοὺς ἀδελφούς του Πρίγκηπας βιολιὰ καὶ βιολοντσέλλα
καὶ τὸν ἀκομπανιέρουνε καὶ νᾶναι μία τρίλλα.

Εἰς τὸν Λόρδο περισσεύματα ἐστῆς μπόμπαις του νὰ θάλλῃ
καὶ ἕνας παππᾶς τὴ στρουγγα του κι' ἐκεῖνον νὰ διαβάλλῃ.

Ἀρμάδες εἰς τὸν Μπούμπουλη καὶ τρίκροτα χαρτένια
καὶ τῆχ' σὰν κατασχεθοῦν τὰ τρία σιδερένια.

Εἰς τὸν Στεφάνου περισσὴ διπλωματίας χάρι
καὶ ξένους γιὰ τὴ μπόμπα μας νὰ τσῆ ἐτζαμινάρῃ.

Εἰς τὸν Μπουφιδὴ προκοπὴ καὶ μία σκούπα φῖνα
καὶ κἀνὴ σὰν τὴν Λειβαδιὰ γαλιὴ καὶ τὴν Ἀθήνα.

Εἰς τὸν λαλὸ τὸν Καλλιφρονᾶ μὲ τὰ γλυκοχαράμματα
καὶ τῆχ' εἰς κάθε μας Σχολειὸ νὰ μᾶς μαθιχίνη γράμματα.

Πένα χρυσὴ ἐστὼν Τσαμαδὸ μὰ κι' ἄρματα μεγάλα,
νὰ πολεμῇ καὶ μὲ τὰ θῆό, τὸ πένα καὶ τὸ παλα.

Σφυρίκτραις εἰς τὸν Θωδωρο διάλυσι νὰ σκούζῃ
κι' ἂν δὲν βχρήσαι σφύριζε, νὰ τάπαντοῦν, γρουσουζῃ.

Ἐστὼν γέρο μονομάχο Πίτ παλληκαριὰ καὶ νειάτα
καὶ νᾶχῃ τὰ κουμπούρια του μὲ μπαλαρμᾶ γεμάτα.

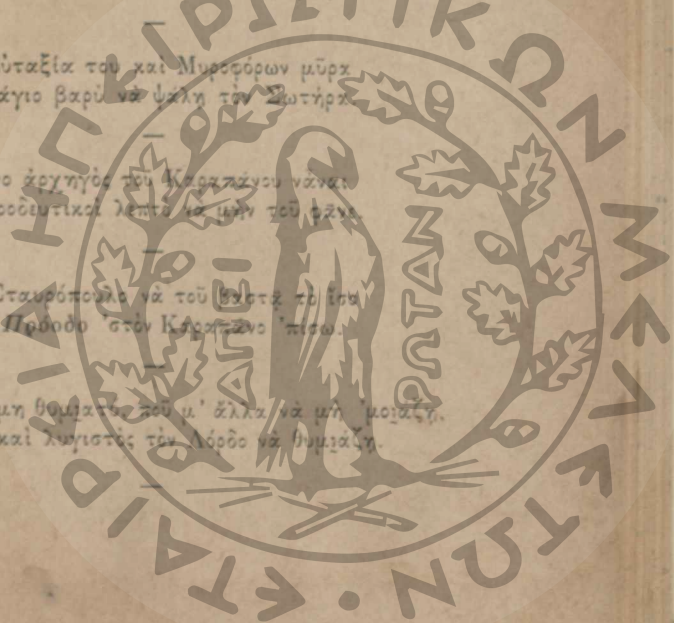
Ἐστὼν Ράλλη δὴδ σπαθιὰ ἐπὶ, τὸ πρῶτο πῖδ μεγάλο,
τὸ μὲν νὰ τῶχῃ γιὰ τὸν Πίτ, γιὰ τὸν Δραγοῦμη ἑῷλλο.

Ράσσα ἐστὼν Εὐταξία τοῦ καὶ Μυροφόρων μῦρα
καὶ μ' ἦχο πλάγιο βαρὺ νὰ ψάλλῃ τὸν Σωτήρη.

Ἐστὼν Καραπάνο ἀρχηγὸς τοῦ Καραπάνου νᾶναι
κι' οἱ φίλοι Προεδρευτικὰ λεπτὰ καὶ μὴν τοῦ ἔβαν.

Ροκάνα ἐστὼν Σταυρόπουλο νὰ τοῦ ἔβαντ τὸ ἔβαν
γυρεῦωντας τὴν Πρῶδο ἐστὼν Καραπάνο πῖσα.

Εἰς τὸν Δραγοῦμη θυμᾶτος τοῦ μ' ἄλλα, νὰ μὴ μοιάζῃ,
κι' ὅλο σειστός καὶ λωριστός τὸν Λόρδο νὰ θυμάζῃ.

Στόν Θεοτόκη, πού μέ σίκ σάν Κόντες καμαρόνει,
μιά κοῦκλ' ἀπό τοῦ Μάϊφαρτ νά τήν ἐκβαρβαρώνη.

Εἰς τόν Σκουλούδ' ὑπομονή καί γέιματα κατ' οἶκον
ὡς ὅτου πάλιν Ὑπουργός νά γίνη τῶν Ναυτῶν.

Εὐδα γιά τόν Σιμόπουλο νά πιῇ νά ξεθυμώσῃ,
πού θέσι τοῦ Ραΐση κἄν δέν μπόρεσε νά δώσῃ.

Εἰς τόν Παχὺ ποδήλατο γι' αὐτάς τὰς περιστάσεις
νά τρέχῃ γρηγορότερα εἰς τὰς συνεδριάσεις.

Εἰς τόν Βουδούρη Ρούσση καμπάνα γιά κουδοῦνι
καί 'στοῦ Φραντζέζου Δουπουὶ νά μπαίνει τὸ ρουθόυνι.

Σκαρπίνια εἰς τόν Κανταρτζή, τὸν γέρο ντελμπεντέρη,
γιὰ νά τὰ βγάξῃ 'στὴ Βουλὴ σάν γίνεται νυκτέρι.

Εἰς τόν Μακρὴ τὸν βιολιτζή βιολὶ τοῦ Παγανίνη
κι' εἰς κάθε στρουγγα νά κολλᾷ καὶ καθεμιὰ ν' ἀφίνει.

Τόρνο 'στον νέο Βάλληνο, τῆς Νάξου τὸν τερόρο,
γιὰ ν' ἀκονᾷ τὴ γλῶσσα του χωρὶς νά δίνει φόρο.

'Στόν Κορομάντζο δὴ γαλαζὰ καλλίτερα νά βλέπῃ
κι' ὀλίγο μωσχασάπουνο νά πλύνεται σάν πρέπει.

'Στόν Ρούκη τοῦ Ξηροχωριοῦ μιά κόμ' ἰλ φὸ μαγκοῦρα
τοῦ Κορομάντζου τοῦ κλεινοῦ νά φτεῖξῃ τὴν καμποῦρα.

Εἰς τὸν Βουλπιώτῃ 'γρήγορα ν' ἀφήσῃ τὰ καπρίτσα
καὶ νά μᾶς 'πῇ τί σκέπτεται μαζί με τὸν Γρανίτσα.

'Στόν Ὀριγώνη τραγικούς καθόρνους νά φορέσῃ
καὶ νά φωνάξῃ τοῦ Μακρὴ γιὰρὲ νά μᾶς βαρέσῃ.

Μιά φουστανέλα 'στον γνωστὸ Φωτήλα τὸν ἀντάμη
νά πάῃ τὴν σταφίδα μας 'στοὺς Ρώσους νά ξεκάμῃ.

Φέια 'στον Καλαντσόπουλο, 'στον Κουμανιώτῃ κάπα,
κι' ἀνάστημα κοντήτερο 'στον γίγαντα τὸν Λάππα.

Εἰς τὸν Καλογερόπουλο καθρέφτη καὶ μποτίλια
νά βλέπῃ μέσα καὶ 'στὰ δὴ τὰ νόστιμά του χεῖλια.

'Στόν Νίκο τὸν Καραπαυλο, ἀτρόμητο λειοντάρι,
ὅταν μαλλώνουν 'στὴ Βουλὴ νά μὴν τὸ σκαπουλάρη.

'Στόν Γκιώνη καὶ 'στον Φώσκολο, τῆς Τήνου τὸ ζευγάρι,
ἕνας τὸν ἄλλον νά 'ρωτᾷ κείσαι παππᾶς γιὰ πλάρι »

'Στόν Κανακάρη, τῶν Πατρῶν τὸ πρῶτο ἀρχοντόπουλο,
μέλι καὶ γάλα νά γενῇ με τὸν Γεροκωστόπουλο.

Πόζα καὶ σοβαρότητα 'στον Ἀγγελὴ τὸν Ροῦφο
κι' ἕναν καινούριο νυκτικὸ γιὰ τὸν Ρικάκη σκοῦφο.

'Στόν Χατζηπέτρο τὸν Κωστή μονόκλ' ἐν' ἀλογάκι
καὶ νά μὴν πολυτρώγεται μετὰ τοῦ Χατζηγάκη.

Μία 'στον Προβελέγγιο Χαρίλαο περούκα,
πούχει τὸν συνωνόματο 'στοῦ κανονιοῦ τὴν μούκα.

'Στόν Κρεσενίτη μάρτυρας νά γίνεταί τοῦ Ράλλη
ὅταν ἐκεῖνος με τὸν Πίτ πηγαίνει νά τὰ βάλῃ.

Εἰς τὸν Μανέτα σκοπευτὴς ἐλεύθερος νά μείνῃ
ὡς πού με τὴ Σκοποβολὴ κάθε σκοπὸς του γίνῃ.

Μιά νύφη γιὰ τὸν Ζέγγελη, πού νά τὴν λένε τάκο,
καὶ γιὰ τὸ μάου προκοπὴ 'στον Τριανταφυλλάκο.

'Στόν Στάη, ὁποῦ ρίχτηκε 'στον Εὐταξία 'λίγο,
ἕνα βαπόρι δίκροτο νά πάῃ 'στὸ Τσιρίγο.

Μιά γλῶσσα 'στον Μερλόπουλο νά τρέχῃ σάν ροδάνι,
δὴ χέλια τοῦ Παππαχελᾶ καὶ δὴ τοῦ Δελιγιάννη.

Εἰς τὸν Ὑδραῖο Κριεζὴ καθὼς καὶ 'στον Σαχτούρη
νά ξεφυτρώσουν Ὑπουργοὶ σὲ πρῶτο νταβατούρι.

'Στῆς Ναυπακτίας τὸν Ἰντσέ καθὼς καὶ 'στον Σιαμνὴ
καπνὸ μωσχάτο Γιαννιτζέ, πού μερακλήδες κάνει.

'Στόν Κουκουρίκο κόκορας μες 'στὴ Βουλὴ νά γίνῃ
καὶ πρῶτος 'στὰ κοκόρια μας τὸ σύνθημα νά δίνῃ.

Γιάνο 'στον Σταμπολόπουλο, τὸ νεῖο τὸ παλληκάρη,
εὐαισθησίας χρώματα τὸ κάλλος του νά πάρῃ.

Καρτάλι ρουσφετλίδικο 'στοῦ Βώλου τὸν Καρτάλη
καὶ χαιρετίσματα πολλὰ ἐκ μέρους τοῦ Τοπάλη.

'Στόν κύριο Ζυγομαλᾶ νά φτεῖξῃ τὴν βελλαδά του
γιατὶ κι' αὐτὸς Πρωθυπουργός θὰ 'ἔγῃ με τὴν Ἑλλάδα του.

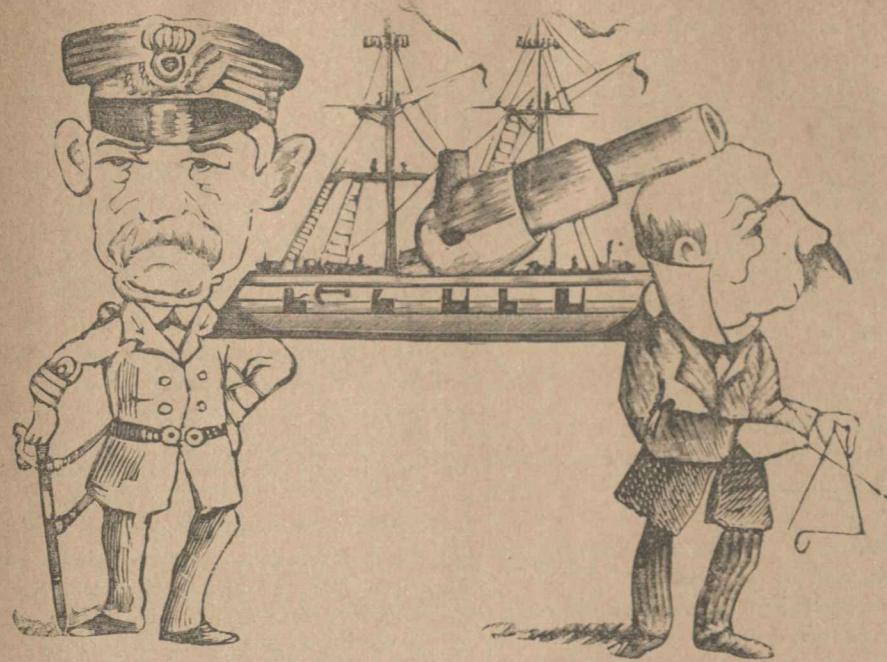
Εἰς τὸν Συγγρό τὸν πάμπτωχο παρὰ με τὸ τσουβάλι
καὶ μες 'στὸ σπῆτι μου νά λήθῃ μπουρλότο νά μοῦ βάλῃ.

'Στόν Μεσηνέζη νά 'μιλῇ γιὰ τὴν σταφίδα πάντα
κι' ἐπερωτήσεις νά γεννᾷ δι' ὅλα τὰ συμβάντα.

'Στόν Ἀγγελο τὸν Γεωργαντᾶ με τὰ μικρά του πάσα
σπαθὶ νά κόβῃ σύρριζα τ' Ἀργίτικα τὰ πράσσα.

Εἰς τὸν Ἀλέκο τὸν Σκουζέ με τὰ χρυσὰ σαλόνια του
νά 'δοῦν χαρτοφυλάκιο τὰ δύο μπαρμπετόνια του.

'Στόν Κωνσταντῖνο Βαλτινὸ νά μὴ τὸν λένε Κόντε
γιατὶ 'στοῦ Βάλτου τὰ χωριά οἱ τίτλοι πᾶν ἀμόντε.

Κουκούλια εἰς τὸν Κοκοσλή, καὶ 'στ' ἄλλα τὰ κατσούλια
ἀλλ' ὅτι βάφονται καὶ μ' ἄπαυτα ἱς κουκούλια.

'Στὸν Γεωργὴ Λύρα, φέροντα 'στὴν Λιμερὰ τὰ πρῶτα,
τὴν πτωχὴ Τρικουπὴ του νά γράφεται με γιῶτα.

'Στὸν Κώστα Ζῶτο, διαλεκτὸ τοῦ Λόρδου μας κριάρι,
τὴν τὰ Τρικουπικὰ ρουσφέτια με τὸ φταῖρι.

'Στὸν Νήνη τὸν Παυλόπουλο ἀλλ' εἰς τὸν πέρνῃ
καὶ βόλταις εἰς τὰ κόμματα νυχθημερόν νά φέρνῃ.

Εἰς τὸν Σωτήρη Κροκιδᾶ, δεινὸν ἐχθρὸν τῆς λίμας,
ἀπαίζεται σάν Ραλλικός τὸν Χατζηνικολὴ μας.

'Στὸν Μαρκέζινῃ τὸν Θωμᾶ, πούχει μορφήν Ναρκίσσου,
Ναρκίς καὶ πεντάμορφαις νά τοῦ φωνάζουν «ξύσου».

'Στὸν Μάτσα τὸν περίφημο, πού τόχει γιὰ δουλειὰ του
τὰ πετσόκοψα τοῦς Ἰσθμούς, νά κόψῃ τὰ μαλλιά του.

'Στὴ Τριγωνίᾳ τὸν Σκαλτσᾶ καὶ 'στον σπαθᾶτο Μάνεση
ἐπ' αὐτοὺς πολλοὺς καυγάδες τῶν νά πάρουν 'λίγη ἄνεσι.

Ἀπαιτησιὴ τοῦ Σπανοῦ ἐν Ἀγγλικῷ ζουράφι
μὴ τὰ πικρὰ τὰ γένεια του νά κἀνῃ πιά νισάφι.

Εἰς τὸν Μαρκέλο ἄμαξα κι' Ἀθωσαλὼμ μαλλιά
καὶ πάντοτε νά 'ερίσκειται μ' ἐκεῖνα σὲ δουλειὰ.

Τῆς Ἀνδρου σῦκα μπόλικα 'στον νέον Ἐμπειρίκο
καὶ 'στον Καίρη μοναχὰ ἕνα μεγάλο σῦκο.

'Στόν καπνοπώλῃ Βουλευτῇ, τὸν Κώστ' Ἀγαθοκλῆ,
νά στείλῃ κάμποσο καπνὸ σ' ἐμὲ τὸν θεριακλῆ.

'Στόν Μίχιο Λάμπρο τὸν ἰσχνὸ σάν καλαμιὰς μαστοῦνε
βὲν ντὲ βιάλ, ἀρσενικό, καὶ δυνατὸ μαντζοῦνι.

'Στόν Λιᾶ τὸν Κανελόπουλο, τῶν Ναυτικῶν ξεφτέρη,
γιὰ τὸ χαρτοφυλάκιο ἑλπίδες καὶ καρτέρι.

'Στόν Συριανὸ τὸν Μίνωα, τὸν Μπογιατζόγλου ἦτοι,
ταῦ Λόρδου τὸ ἀλάνθαστον 'στὴ Σύρα νά κηρύττῃ.

Πολλὴ 'στον Βοκσάπουλο ρητορικὴ φουδουρά
καὶ γένια μ' ἑμπόπλικοις κι' ἀτέλειωτη φαγοῦρα.

'Στόν Ζωγλοπίτῃ τὸν Λιανὸ μακρὸ Ἐβραῖο βούσι
καὶ τὴν ἄρσιν τῆς συλακῆς 'στον Τάκη τὸν Γιαννούση.

'Στοὺς νέους Ραβασόληδες γιὰ μπόμπαις νά παρλάρουν
κι' ὅλο κροτιάδες ἐπ' ἐμπρός κι' ὀπίσω ν' ἀμολάρουν.

Εἰς τοὺς Ρωμηούς, πού πάντοτε τοὺς κατακαμαρώνω,
τὰ φάσκελα τὰ τακτικά, πού πέρδουν κάθε χρόνος.

Ἄν σ' ὅλους δὲν ἠγάπησαμε, μὰ νά μᾶς συγχωρήσετε,
καὶ τώρα κἀκεῖ καὶ σ' ἐμᾶς σὺ πρέπει νὰ χαρίσετε.

Μὲ τούτῃ μας τὴν κλασικὴ κακομοιριά καὶ φῶρα
ἐρετός εἶναι δύσκολο νά κἀνῃ σ' ὅλους δῶρα.

Σ'έναν χαβά καινούριο πολὺ βαρὺ κι' ἀργὸ
ὁ Μπούμπουλης τὰ λέει μὲ τὸν Πρωθυπουργό.

Ἀρχιμνηιά κι' ἀρχιχροιά κι' ἀρχή τοῦ νέου χρόνου
καὶ μὴν ἀκούτε τῆς βρισιᾶς τοῦ κάθε φαμπαρόνου.
Στὴ ράχη φορτωθήκαμε τὴ Μαύρη μας τὴ Μοῖρα
νὰ ψάλλωμε τὰ κάλαντα 'στους μαχαλάδες γύρα.

Δέστε καράβι μιὰ φορὰ εἰς τὴ γερή μας πλάτη,
ὅπου τὴν ὥρα κι' εἴκοσι 'μπορεῖ νὰ πέρνῃ μίλιχ...
θὰ πᾶμε νὰ τὸ δείξωμε κι' ἀπάνω 'στὸ Παλάτι
γιὰ νὰ χαρῇ κι' ὁ Βασιλεῖας μαζί μὲ τὴ φαμήλιχ.

Αὐτὰ τὰ θεοκάραβα, ποῦ τζάμπα τάγοράσαμε
καὶ τοῦ Σεβᾶχ θαλασσινοῦ τὰ βάσανα 'περάσαμε,
μᾶς λέν πῶς θὰ τὰ βγάλουμε εἰς τὴν δημοπρασία
καὶ γιὰ τοὺς τόκους θὰ γενοῦν ἐσπερινὴ θυσία.

Ἄλλ' ἔννοια σας, μωρὲ παιδιὰ, κι' ἂν μᾶς τὰ κατασχέσουν
τὰ ξακουστὰ καράβια μας ποτὲ δὲν θὰ ξεπέσουν,
καὶ δίχως κἄν νὰ βγάζουμε καπνὸ ἀπ' τὰ φουγάρια
θᾶναι φοβέρ' ἀδιάκοπη σὲ καθεμιὰ μαγάρια.

Χαρά σ' ἐμᾶς, χαρά σὲ σᾶς, χαρά 'στὴν Βασιλεία...
τὰ τρία θεοβάπορα θὰ μᾶς καλοκαρδίσουν...
ἐπαναστάται τὰ ζητοῦν κι' ἀπὸ τὴν Βραζιλία
τὸ Ρίον Ἰκνέιρον μ' αὐτὰ νὰ βομβαρδίσουν.

Ἄλλ' ἔννοια σας, μωρὲ παιδιὰ, κι' ἐμεῖς δὲν τὰ πουλοῦμε,
πάντα μὲ τὰ κανόνια τῶν τὸν κόσμον θὰ χαλοῦμε,
καὶ κάλλιο τᾶδεῖα πιᾶτα μας νὰ γλείφωμε σὺν γάταις
καὶ μόνο μέλι ἄγριο νὰ τρώγωμε κι' ἀκρίδες,
παρὰ χωρὶς πολεμικαῖς νὰ ζήσωμε φρεγάταις,
ποῦ σκιάζουνε τοὺς κοκοβιούς, τῆς γόπες καὶ μαρίδες.

Ἀρχιμνηιά κι' ἀρχιχροιά καὶ μποῦμ μιὰ μπαταρία
κι' Ἄη Βασίλης ἐρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρεία,
νέα διαμαρτύρησι τῶν δανειστῶν μᾶς δείχνει
καὶ βαρελότα δεξιὰ κι' ἀριστερά μας ρίχνει.
Βασίλη μου, τί γίνεσαι ;... Βασίλη, τί θὰ γένῃς ;...
Βασίλη, πόθεν ἐρχεσαι ;... Βασίλη, ποῦ πηγαίνεις ;...

— Ἀπὸ τὴν Λόντρα 'πέρασα κι' οἱ φίλοι σας Ἑγγλέζοι
ἐσκύβανε μὲ συλλογὴ σ' ἓνα μακρὸ τραπέζι...
μεγάλος θρῆνος καὶ βρυγμός... τῆς τρίχαις τῶν μαδοῦν
καὶ μήτε κἄν ζωγραφιστοὺς δὲν θέλουν νὰ σᾶς 'δοῦν.
Κουράγιο, τοὺς ἐφώναξα, ὑπομονὴ κομμᾶτι
κι' ὁ Λόρδος ντοῦρος στέκεται ἀπάνω 'στὴν βαλβίδα,
κι' αὐτοὶ μ' ἀγριοκύτταξαν μὲ γουρλωμένο μάτι
κι' οὔτε πουδῖγκαις μοῦδωσαν μ' Ἑλληνικὴ σταφίδα.
καὶ μούπαν ἀντιπρόσωπο τὸν Τσέστων πῶς θὰ στείλουν
νὰ μάθῃ τί σᾶς ὀφείλαν καὶ πόσα σᾶς ὀφείλουν.

— Κι' ἀπ' τὴ Γαλλία 'διᾶβηκα, τὴν πρώτη φιλενάδα σας.
κι' ἐκείνη σώνει καὶ καλὰ γυρεύει τὴν ἀρμάδα σας,
κι' ἂν στέμματα 'στὸν Βασιλεῖα ὁ Μοντὼν προσφέρει
μὰ καθεμιὰ ἐφημερίδα καὶ Πηρισιάνια τσοῦπα
μὲ γλῶσσα Πηρισιάνικη καὶ τεντωμένο χέρι
ψάλλει γιὰ σᾶς, Μυλλόρδε μου, ὅσα δὲν σέρν' ἡ σκούπα.

— Ἐπέρασα γιὰ μιὰ στιγμὴ κι' ἀπὸ τὴν Γερμανία,
τὴν προσφιλὴ σας συγγενὴ καὶ πρώτη συμπεθέρα,
κι' ἐκείνη μὲ μουγγρίσματα καὶ μὲ θυμὸ μανία
ζητεῖ τῶν συμπεθερῶν τῆς νὰ κόψῃ τὸν ἀέρα.
Σκασμός, μωρὲ Φερφλούχτηδες, 'στους συμπεθεροὺς εἶπα
κι' αὐτοὶ μοῦ 'κόψαν μὲ φωναῖς τὴ δυνατὴ μου φῶρα.
κι' ἐφώναζαν πῶς οἱ Ρωμηοὶ δὲν ἔχουν διόλου τσίπα
κι' ὅλοι τῶν ἐβλαστήμησαν χίλικαις φοραῖς τὴν ὥρα,
ποῦ τοὺς κατέβη κι' ἔκαμαν μὲ τοὺς Ρωμηοὺς χωρὶς
καὶ τὸν μπελᾶ τῶν 'βρήκανε μὲ τὸ συμπεθεριό.

— Ἄη Βασίλη, τί μᾶς λὲς καὶ πῶς μᾶς χολοσκάνεις ;
φάγε μελομακάρουνα τὸ στόμα νὰ γλυκάνῃς.
— Ἄμμ' τί νὰ φᾶω καὶ νὰ πιῶ, ποῦ τίποτα δὲν 'βρίσκω
καὶ παίζει κι' ἡ κοιλίτσα μου μαζί σας Κερκίσκο ;
Ἄχ ! ἄφησέ με, Λόρδε μου μὲ τὰ 'ψηλὰ φωκὸλα,
καὶ δῶστε μου γιὰ γλύκυσμα φαρμακωμένη φόλα.

— Γεῖά σου, Μπουρλότε θαυμαστέ... μ' ἓνα μεγάλο σκέρτος
ἐσὺ μὲ τρόπο ἔφερες τὸν ἓνα κι' ἄλλον τέρτσος...
Μυλλόρδε, πόδι κτύπησε... Μυλλόρδε, ντοῦρος σήκω,
κι' ὅλους ἐσὺ τοὺς ἔφερες 'στὸν πρῶτο πρῶτο λύκο,
κι' ἐρούφηξες σιγὰ σιγὰ τὰ δανεικὰ τῶν πλοῦτη
μὲ τὸ μεγάλο σφόλγο σου καὶ μὲ τὸ μπαλαμοῦτι,
κι' ἀπ' ὅσους ἐπαῖξαν μὲ σὲ κανεῖς δὲν ἦλθε σότος
κι' ἀπ' ὅλους ὀνομάζεσαι μπαλαμουτιέρης πρῶτος.

Μ' ἐκείνα τὰ τερτίπια σου, Σωτήρα, τὰ καπάτσα
ὡς τώρα μόνο τὰ μισὰ τοὺς 'πῆρες μὲ τὴ φάτσα,
ὅμως σὺν πρωτομαστερης καὶ πρωτοκατεργάτης
'μπορεῖς καὶ τρία τᾶταρτα 'στὸ μέλλον νὰ τοὺς πάρῃς,
κι' ἂν μὲ τὰ τέρτσα παίζουμε κι' ἂν παίζου μὲ τὰ οὔτα
κι' ἔτσι κι' ἄλλοιῶς 'στὴ ράχη τῶν θὰ σκάσουνε μπουρλότα.

Ἀρχιμνηιά κι' ἀρχιχροιά, καὶ τοῦτο τὸ καράβι
ἂς βλέπῃ κάθε μπουνταλᾶς καὶ τῆς Φραγκιᾶς κουτάβι.
Ἀρχιμνηιά κι' ἀρχιχροιά καὶ μποῦμ μιὰ μπαταρία
κι' Ἄη Βασίλης ἐρχεται ἀπὸ τὴν Ἑσπερία.
Σκορπᾶ χαρτὶ 'στους δανειστὰς καὶ μὲ τὰ δῶδ του χέρι,
κρατεῖ λιβάνι καὶ κεριὰ καὶ μαῦρα βουλοκέρια,
πετᾶ 'στὰ μούτρα τῶν Ρωμηῶν σουπιᾶς καὶ κλαμαρία,
βαστᾶ καὶ γιὰ τῆς ράχαις τῶν γαῖδουρινὰ σαμάρια.

Ἀρχιμνηιά κι' ἀρχιχροιά... τὸν κόσμον τὸν 'ταράξαμε
καὶ μὲ τὴ Μαύρη Μοῖρα μας σῖα, παιδιὰ, κι' ἀράξαμε,
καὶ πρὸς τιμὴν τῆς στρουγγᾶς μας, τοῦ κράτους καὶ τοῦ θρόνου
τέρτσος νὰ ξανάφερωμε τοὺς δανειστὰς τοῦ χρόνου.

Ἐστὺς Ρωμηοὺς τοὺς βόλε-βόλε
πάντα χρόνους ἀκρίδους,
καὶ 'στους ξένους τοὺς γκαβούς
καὶ μεγάλους παλαβούς
ἓνα κόσμινὸ βελβούς.

**Καὶ ὀλέγαις ποικιλείαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελέαις**

Λαμπρὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Μίλτου Φωτιάδη
μὲ πρᾶγματα, μὲ θάμματα, κι' εἰκονογραφημένο,
μὲ πρᾶγμα δὲ πρὸς ἀγορὰν καθέναν σὺν ζαρκάδι
ὡς πρᾶγμα δὲ πρὸς ἀγορὰν καθεστὴν ἐπεποιημένο.
Γιὰ τὸ πᾶν νὰ τὸ βρῇ σχεδὸν ξεπουλημένο.
Γιὰ τὸν αὐτὸν τὸν μπουναμὰ σὺν περνασμένοι λῆκοι.
Ἡμερολόγιον σωστὸ καὶ πρᾶγμα τεφαρίκι.